

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/134/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011555
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112011555.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom v senáte JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. januára 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

D. E.

nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, W., t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Nt/83/2012 zo dňa 08.11.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.11.2010 sp. zn. 8T/162/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/13/2011-485 zo dňa 28.02.2011 bol D. E. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest vo výmere 10 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj ochranný dohľad na jeden rok a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na tri roky. Zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/89/2008 zo dňa 07.10.2008 vo výroku o treste, pričom boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo rozhodnuté podľa § 399 ods. 2 Tr. por. tak, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci bol zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil hneď na verejnom zasadnutí. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajcu namietal, že hodnota zaisteného množstva drogy nebola spoľahlivo zistená a poukázal aj na rozdiely v údajoch Národnej protidrogovej jednotky PPZ SR k maloobchodnej cene pervitínu - metamfetamínu. Dňa 21.12.2012 doplnil návrh na obnovu konania, v ktorom poukázal na to, že mu bol uložený trest aj za použitia asperačnej zásady, ktorá bola Ústavným súdom SR vyhlásená v časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., veta za bodkočiarkou, za protiústavnú, pričom táto skutočnosť u neho zakladá dôvod pre obnovu konania.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s § 402 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí. Na tomto verejnom zasadnutí mal možnosť odsúdený v prítomnosti svojho obhajcu vyjadriť sa k svojmu návrhu, ako aj predneseniu konečného návrhu. Súd prvého stupňa správne skúmal, či sú splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného, týkajúcu sa hodnoty zaisteného množstva drogy, k tomu senát krajského súdu uvádza, že rozsahom trestnej činnosti sa už v pôvodnom konaní zaoberali súd prvého stupňa i odvolací súd a v dovolacom konaní aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Ani dovolací súd nezistil v tomto smere žiadne pochybnosti, pričom potvrdil aj správnosť právnej kvalifikácie, tak ako ju ustálil súd prvého stupňa. Teda v tomto smere sa nadriadený súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že nejde o novú skutočnosť súdu skôr neznámu, ktorá by mohla sama osebe, alebo v spojení so skutočnosťami už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste v prospech odsúdeného.

V ďalšom sa nadriadený súd zaoberal aj skutočnosťami uvedenými v doplnenom návrhu na obnovu konania, že odsúdenému D. E. bol uložený trest za použitia „asperačnej zásady“, ktorá skutočnosť zakladá dôvod pre obnovu konania.

Nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 publikovaný z Zbierke zákonov pod č. 428/2012, týkajúci sa „protiústavnosti“, v časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. (veta za bodkočiarkou) nie je skutočnosť alebo dôkaz skôr neznámy, tak ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie nie je v súlade s ústavou, nemôže byť novou skutočnosťou v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. sa netýkajú zmeny právneho stavu, teda zmeny zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý návrh vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 Zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení (v zásade ide o dôvod obnovy konania „ex lege“). Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal aj splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. (zhodené stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.).

V predmetnej veci však napriek vyššieuvedenému nebolo možné povoliť obnovu konania, pretože protiústavná časť ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21.12.2012, bola vo veci konajúcim súdom pri ukladaní trestu negovaná použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Súd v tomto prípade mohol v zákonom ustanovenom rozsahu znížiť trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenú v osobitnej časti Trestného zákona už v pôvodnom konaní. Zníženie trestnej sadzby sa teda neodvíjalo od dolnej hranice určenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21.12.2012 v časti I. vety za bodkočiarkou. Súd teda mohol využiť celú časť sadzby (aj pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou) a uložiť dokonca aj nižší trest, ako je uvedený v osobitnej časti Trestného zákona.

V tomto prípade preto možnosť dôslednej individualizácie trestu súdom (a teda ani identické právo obžalovaného) odňaté nebolo. Preto v tomto prípade v konečnom dôsledku nemožno hovoriť o „protiústavne“ uloženom treste.

Ustanovenie § 41b zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov v spojení s nálezom Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 sa pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania v tomto prípade nepoužije, pretože ústavné nesúladne účinky ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21.12.2012 v časti prvej vety za bodkočiarkou, na prejednávajúcu vec nedopadli (zhodné

stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod III).

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.